

Životni stil i društvena struktura

Životni stilovi su odlika modernog doba ili onog što se može takođe nazvati i modernitetom. Oni koji žive u modernim društvima pojam životnog stila koriste da opišu sopstvene ili tuđe načine delovanja. Životni stilovi nam pomažu da se da smisao (da se objasni ali ne obavezno i da se opravda) onome što ljudi čine, da se objasni zašto to čine, i šta to njima znači i ostalim ljudima. Ovo ne znači da su životni stilovi bitni u životu svakog pojedinca jer se lako mogu zamisliti oni ljudi koji će poricati da imaju, ili možda čak i da žele životni stil. U većini slučajeva, ipak, izraz životni stil se može upotrebljavati u javnom govoru, a da to ne mora da se protumači kao nešto što predstavlja napor ili kao deo žargona. Životni stilovi, dakle, predstavljaju deo svakodnevnog društvenog života modernog doba, i oni funkcionišu u interakciji, na načine koji bi bili neshvatljivi onima koji ne žive u modernom društvu.

Moderni društveni poredak zahteva složene mehanizme detaljnog diferenciranja i nametanja, kao i moderna shvatanja državljanstva, koja podrazumevaju visok stepen individualne disciplinovanosti. Oba gledišta ukazuju na to da je poredak strukturno organizovan, što može biti protumačeno na dva načina. Prvo gledište odnosi se na propise i birokratske procedure, koji predstavljaju bezličnu mrežu spoljnih obaveza i koji postoje kao okvir što funkcioniše na načine uglavnom neosetljive na lične okolnosti. Drugo strukturno gledište podrazumeva da je svet birokratske vlasti istovremeno i njihov svet. Postoje oni koji su sposobni da donesu odluke koje utiču na organizaciju ciljeva i prakse i oni koji sebe doživljavaju kao predmet izražavanja tuđe moći. Pojmovi viša klasa ili elita upotrebljavaju se da označe one ljude koji poseduju sposobnost da svoje privilegije prenesu kroz vreme i prostor, iako postoji neizrečivo veliki broj načina socijalne stratifikacije i određivanja porekla ugleda u složenim društvima.

Iako sociolozi teže da istaknu termi klasa, uglavnom zbog toga što nudi logičku strukturu poretka, kao i teorijska mogućnost transcendentnog rešenja kroz protivrečnost, ostale kategorije strukturnog identiteta istaknute su u okviru posebnog nacionalnog konteksta. Najtipičniji su različiti načini verske ili etničke identifikacije, koji se koriste da održe i objasne strukturne privilegije modernog društvenog poretka. Uopšteno govoreći, strukture koje podržavaju polnu diskriminaciju, poznate kao patriarhalni odnosi, doprinele su jačanju u drugih oblika ugnjetavanja. Ovakvo stanovište preovlađuje jer do sada postoji tradicionalna razlika između društvenog statusa i njemu suprotstavljene klase, kojom se ukazuje na društvene razlike koje proističu više iz načina upotrebe nego stvaranja bogatstva. Pod jezikom društvenog statusa podrazumevaju se načini govora pripadnika modernih društava i prepoznavanje odlika specifičnih životnih okruženja strukturno modelovanih društvenih grupacijam, kao i to kako se ovaj govor običuje, podstiče i utiče na njihovo shvatanje zdravog razuma društvenog poretka.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com